

- ୧୬ -

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๐๐ / ๐๕.๑๕ น.

.....

(เสียงคนโศกลงในน้ำคั้น ๆ แล้วลุยน้ำเข้าไป)

ไกรสร คุณสมัยครับ ทางนี้ดีกว่า ไม่มีหิน ตรงนั้นหินมาก ตามธรรมดา ค่อย ๆ ดูมาก็ได้ครับ ไม่ต้องรีบ (เสียงดูย่น้ำ)

สมัย จวนสิบเจ็ดนาฬิกาหรือยังคะ ? (เสียงดูย่น้ำ)

ไกรสร อีกครึ่งนาทีกครับ (เสียงดูย่น้ำ)

สมัย ครึ่งนาทีก ? เร็วเข้าเถอะค่ะ (เสียงดูย่น้ำ)

หลวงเทพ ไม่เป็นไร สมัย เราอยู่ห่างเรือมากแล้ว ถึงจะระเบิดเราก็ก็นั่น (เสียงดูย่น้ำ)

กัปตัน ทางนี้ดีกว่า ตามธรรมดา ตรงนี้ไม่มีหินเลย น้ำที่มืดเดียว (เสียงดูย่น้ำ)

ไกรสร จวนเวลาเต็มที่แล้ว ถ้ามันวางระเบิดจริง เต็มที่รู้เรื่อง (เสียงดูย่น้ำ)

หลวงเทพ โอ้พวกนี้ มันทำให้เราเจ็บเหลือเกิน

ไกรสร ถึงหากันแล้ว รังก็โค่นแล้วครับ

(ทุกคนวิ่ง)

สมัย หยุดได้แล้วค่ะ คิดหวังไม่ไหวแล้ว ทราบมันถูกเหลือเกิน ไปนั่งที่โคนต้นไม้ต้นไม้ที่หรือคะ ?

หลวงเทพ ไปนั่งพักกันดีกว่า นี่มันก็จวนเวลาเต็มที่แล้ว นาฬิกาเท่าไรของคุณไกรสร ?

ไกรสร อีกห้าวินาทีครับ

หลวงเทพ ห้าวินาที เราจะถูกปล่อยเกาะอีกห้าวินาที

ไกรสร อย่างพูดให้ใจเสียสิครับคุณหลวง

หลวงเทพ ก็ เต็มที่เรือมันก็จะระเบิด แล้วเราก็จะต้องกลายเป็นโรบินสันครุโซแน่ ๆ

ไกรสร ก็ถ้ามันไม่ระเบิดเล่าครับ ?

หลวงเทพ มันก็ดีไปนะสิคุณ ถ้ามันเอาล่ะ ถึงแล้ว นั่งพักกันก่อน สิบเจ็ดนาฬิกาพอดีที่เดียว... เออ ตรงนี้เป็นดี

กัปตัน 7/7/ นี่มันควรระเบิดแล้ว

ไกรสร บางทีนาฬิกาเราอาจเร็วไปก็ได้

หลวงเทพ หรือนาฬิกา มันคงช้าไปก็ได้

สมัย ให้คิดมันหลังต้นไม้ดีกว่าค่ะ ไม่อยากดู คิดมันไม่อยากดู

หลวงเทพ นี่ คุณไกรสร โอ้เกาะนี้มีหินเล็กนิดเดียว ทำท่าจะไม่ทำอะไรกินเสียด้วยสิ

ไกรสร ข้างมันก่อนเกาะคุณหลวง เรื่องกินนี่ เต็มที่เอาใจเรื่องระเบิดนี่ก่อน

หลวงเทพ ก็ มันกำลังจะเอาเรื่องอยู่แล้วนี่นา เอ๊ะ, นี่มันสิบเจ็ดนาฬิกาไปแล้ว

สมัย นั่นสิคะ ไม่เห็นระเบิดสักที

ไกรสร เอ.. จำแนกมันตามเราเสียก็ไมรู้ มันคงจะหลอกให้เราตกใจ เพื่อให้เสียเวลาก็ได้ เอ๊ะ ?

นั่นนายอันกลาสิของคุณแม่อะไรคิดมีออกมาด้วย นั่นยังงั้น นั่งอยู่ก่อนหินโน้นนั่นะ

กัปตัน อ้อ หินเป็นผมครับ ผมให้เอาหินเป็นขึ้นมาด้วย ไม่แน่ว่าเราจะต้องเจออะไรบนเกาะนี้บ้าง

ไกรสร กัปตันผมรอบคอบดี มีกะสุนมากไหม

กัปตัน ก็หลายร้อยนัดครับ ใส่ไว้ในหีบพร้อม (ร้องตะโกน) อัน, ล้อไปนั่งอยู่ทำไมคนเดียว เอา หินเป็นมานี่....

อัน ผมเห็นเกาะทางปลายแหลมโน้นอีกเกาะหนึ่งครับ
กับตัน เอาหีบปีมานี่ (ตะโกน) เร็วเข้าซี ! เอ๊ะ ? มันเกินสิบเจ็ดนาฬิกาแล้ว
ไม่เห็นมันระเบิดสักที จำแน่มันกับพวกเราเสียแล้ว

(เสียงระเบิดดังตูมใหญ่ ๑)

ลัมบี้ ว้าย !
หลวงเทพ นายอัน !
ไกรสร นายอัน... เสริมกันแล้ว !
กับตัน อัน !

(เสียงตำรวจและลูกเรือเอะอะ แล่ววิ่งไปดู)

ลัมบี้ โห่ นายอัน !
หลวงเทพ ตะลึงไม่มีเหลือ โอโฮ่ เศษไม้กระเด็นมาถึงที่นี่..
ไกรสร เดี่ยวผมไปดูนายอันก่อน คุณลัมบี้อย่าคิดว่า
ลัมบี้ คิดันลูกไม้ขึ้นแล้วล่ะ

(ไกรสรวิ่งออกไป)

ลัมบี้ โหม่นร้ายเหลือเกิน โดด พุกอยู่หยก ๆ ตูมตึ๊ว เนืออันเดียวก็ไม่มีเหลือ สงสารนายอันแก
หลวงเทพ ไม่มีปัญหา จำแน่มันจะท้องซ่อนระเบิดไว้ในหีบปีนของกับตัน
ลัมบี้ ค๊ะ แหม่นอน จำนายอันไม่เอาหีบปีมา มันก็ท้องระเบิดอยู่ในเรือ
หลวงเทพ แล้วเรือก็ต้องจม เราก็คงออกตาบอดที่นี่ ความจริงต้องถือว่าเราเคราะห์ดี
ลัมบี้ เคราะห์ดี เพราะนายอันเคราะห์ร้าย...
หลวงเทพ ช่วยไม่ได้ นายอันแกถึงที่ เสียเล่ามันไม่แล้ว มันรู้ว่าเราตาม เลยวางแผนฆ่าเสียทิ้ง รัง
เจอน้ำต้องปิงมีทั้งแน่

ลัมบี้ บ้านนี้มันทำกับที่น่ายังใจก็ไม่รู้ คิดันเป็นห่วงเหลือเกิน
หลวงเทพ แต่อาศัยว่ามันคงยังไม่กล้าทำอะไร เพราะนายอันใช้ปืนโล่หัดได้
ลัมบี้ ก็ถ้ามันคิดว่าเราถูกระเบิดตายหมด มันก็ ไม่จำเป็นจะต้องมีโล่หัดแล้วนี่ละ
หลวงเทพ แต่อาศัยว่า มันคงยังไม่กล้าทำนรา ตำรวจที่จะตามเล่นงานมันไม่มีแต่คุณไกรสรเท่านั้น
ลัมบี้ แต่ถ้ามันคิดออกนอกเมืองไทยล่ะละ การเอาตัวที่นราไว้ มันอาจเห็นว่าเป็นภาระก็ได้
หลวงเทพ อาเชื่อว่ายังมีเวลา.. เป็นใจครับ, คุณไกรสร ไต่อะไรบ้าง ?
ไกรสร ป็นแตกเป็นชิ้น ๆ นายอัน.. ไม่มีอะไรเหลือเลย

ลัมบี้ โห่ นายอัน
กับตัน แต่เราได้เรือไว้ลำหนึ่ง
ลัมบี้ แลกกับชีวิตนายอันหรือคะ ?

กับตัน ครับ นายอันแลกตายเพื่อเรา จำแน่มันเอาหีบปีมา เรือก็จมแล้ว ผมเอาหีบปีมาได้ดู ใน
เคบินผม ตูมตึ๊ว กราบขวาคงไปหังกราบแน่

ไกรสร เยาวคชอย่างประหลาด

ตมัย แล้วเราจะทำอย่างไรต่อไปคะ สวรรค์เกาะนี้ไหมคะ

ไกรสร เกาทัณฑ์ใช้เกราะดำโคลนแทน เพราะรูปร่างมันแบนๆแล้ว ไม่เห็นเหมือนเกราะดำลึกลับคนเดียว

ฉมับ เมื่อถึงนายฉมับบอกว่า เห็นเกาะทางปลายแหลม.. เดินไปดูไหมคะ

ไกรสร ไปฉีกรับ คุณพ่อเดินไหวแล้วหรือครับ ?

สมัย คำนวณหาอันเพราชนาอันคะ เกี้ยวไม้พ้อไหวแล้ว ไบชิคะ

(คนตรี)

โกธสร เหยียบไหลหินก้อนเดิมครับ คุณสมัย ส่งมีมาให้ผม.. น่าน - น่าน เก่งข้อท่อนครับ ..
 เอาล่ะ.. เท่านั้นเอง ... เห็นไหมครับ ยืนอยู่บนผาหินนี้ เราเห็นแผนที่เขียว คุณว่า
 รูปร่างเกาะมันเหมือนอะไร ?

คัมภีร์ เอ... แปลกนระ เหมือนปลาไหล

หลวงเทพ อากี้ว่าอย่างงั้นแหละ เหมือนมากทีเดียว อากี้ได้ว่า พ่อของนราเชามบอกว่า เป็นเกาะดินล้วน
ไม่มีน้ำ ดินล้วน ผู่ ต้นไม้ก็อยู่เพียงชายหาดเท่านั้น มันเท่ากับหินตั้งแต่งโดยลำธารมาจากน้ำ

คัมภีร์ กะ หินล้วน ทั้งเกาะ

ไกรสร เพราะว่าเราคงจะไม่ต้องไปคนที่ไหนอีกแล้ว อ้อ, คุณพ่อคุณน้าถามอีกว่าข้าง ๆ เกาะปลาโลมา มีเกาะอะไร
อีกไหมครับ ?

หลวงเทพ ไม่เห็นออก เขาอาจจะบอกไม่ละเอียดก็ได้

ไกรสร แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่า มันต้องเป็นเกาะปลาไหลแน่ ๆ

กัปตัน รูปร่าง เพลื่อนหัวปลาโลมา

คัมภีร์ ค่ะ เพลิดเพลินมากกำลังเล่นน้ำ

ก็ปัดกัน ผมงว่า เราเอาเรือเข้าไปเลยดีกว่า

โกธรร
ควรตรวจให้ละเอียดเสียก่อนกับกัน ถ้าเสียได้มันถึงก่อน เราขึ้นเข้าไป ก็อาจจะเป็นเป้าให้มัน
ยิงได้เปล่า ๆ

กับตัน ดังนั้น เราจะทำอย่างไรเล่ากับ ?

ไกรสร รวาทักเสียก่อน นี่ก็จวนจบแล้ว เพราะว่าเรากลับเรือ หาข่าวกินใหม่ แล้วจึงค่อยออกเดินทาง
ก็ใหม่กับ คุณหลวง ?

หลวงเพท เขาก็ เอา ดีเหมือนกัน เราถูกกลางคืน เราไม่เสียเปรียบ

— กานตริ —

(จปทอน ๗๗)

"โกรกกะทิง"

- ๗ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ ศก. ฐรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดยคณะยกาวลี

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๐๐ / ๐๘.๑๕ น.

.....

(ดนตรี)

โกรสร กับกัน นี่พูดสปีดหรือยัง ?
กับกัน เต็มสปีดแล้วครับ
ลมัย แล้วเราจะทำยังไงกันเล่าละ อีกสิบนาทีก่อนนะ ระเปิดเวลาจะเปิดแน่
โกรสร มันเล่นกันแบบที่เราแน่ ไม่บอกเลยว่าจำแน้จะทำอย่างนี้ จำแน้ต้องเป็นคนวางระเปิดแน่ ๆ
 มันต้องเป็นคนเขียนจดหมายกว่นประสาธน์ทั้งสองฉบับ
กับกัน แค่นี้เราอยู่ในบริเวณแผนที่โกรกกะทิงแล้วนะครับ ผมมีความเห็นว่าเราควรจะค้น/หาเกาะกะทิง
 มากกว่าจะเข้าฝั่ง เพราะฝั่งยังอยู่ไกลมาก สิบนาทีก่อนไม่ถึงหรอกครับ
โกรสร ก็แล้วแต่กับกัน แต่เราก็ค้นบริเวณนี้มาตั้งแต่เย็นวาน ไม่เห็นเจออะไร
หลวงเทพ ลองค้นดูใหม่ไม่ดีกว่า ถ้ากับกันแน่ใจว่าเราอยู่ในบริเวณแล้ว
กับกัน ผมแน่ใจครับ
ลมัย แต่ถ้าแผนที่ผิดละละ
หลวงเทพ คุณพ่อหนูกับคุณพ่อน้าคงทำแผนที่ไม่ผิดแน่
กับกัน ผมเห็นเกาะอะไรเกาะหนึ่งแล้วครับ
โกรสร เห็นหรือ ? เกาะอะไรกัน ?
กับกัน ผมก็ไม่ทราบ แต่เห็นหินโผล่มาไร ลองส่องกล้องดูสิครับ
โกรสร (รับกล้องมาส่อง) จริง ๆ นะแหละ เกาะอะไรก็ไม่รู้ ภูเขากับ คุณหลวง
หลวงเทพ (รับกล้องมาส่องดู) เออ, จริงซี ภูเขาลมัย
ลมัย (อย่างตื่นเต้น) โกรกกะทิงกรรมังกะ พอยุ่ถึงก็ โผล่มาให้เห็นพอดี
กับกัน แต่ตามแผนที่ทะเล ที่ตรงนี้ไม่ตรงกับแผนที่ที่ครับ นี่เราขึ้นบนเรือตั้งห้ากิโลแล้ว
โกรสร จะใช่หรือไม่ใช่ ก(พุ่งหัวเรือเข้าไปเจอะ ขึ้นเรือเดี๋ยวนะเปิดดูบนออกมากลางทะเล เราจะจอด
 กันหมด
กับกัน เสาหรือครับ ? เอาที่เอา

(ดนตรี)

โกรสร เร็ว ขึ้นฝั่งเร็ว เหนือเวลาอีกนาทีกเดียว
กับกัน ทุกคนถึงเรือได้แล้ว

(เสียงคนโถกตลกในน้ำขึ้น ๆ แล้วลุยน้ำเข้าไป)

ไกรสร คุณแม่ครับ ทางนี้ดีกว่า ไม่มีหิน ตรงนั้นหินมาก ตามแม่น้ำ ค่อย ๆ ลอยมาก็ได้ครับ ไม่ต้อง
รีบ (เสียงลุยน้ำ)

สมัย จวนสิบเจ็ดนาฬิกาหรือยังคะ ? (เสียงลุยน้ำ)

ไกรสร อีกครึ่งนาทีกครับ (เสียงลุยน้ำ)

สมัย ครึ่งนาทีก ? เร็วเข้าเถอะค่ะ (เสียงลุยน้ำ)

หลวงเทพ ไม่เป็นไร สมัย เราอยู่ห่างเรือมากแล้ว ถึงจะระเบิดเราก็ไม่เป็นไร (เสียงลุยน้ำ)

กัปตัน ทางนี้ดีกว่า ตามแม่น้ำ ตรงนี้ไม่มีหินเลย น้ำตื้นนิดเดียว (เสียงลุยน้ำ)

ไกรสร จวนเวลาเต็มที่แล้ว ถ้ามันวางระเบิดจริง ก็ยิ่งรู้เรื่อง (เสียงลุยน้ำ)

หลวงเทพ โอ้พวกนี้ มันทำให้เราเจ็บเหลือเกิน

ไกรสร ถึงหากันแล้ว วังก็ได้แล้วครับ

(ทุกคนวิ่ง)

สมัย หยุดได้แล้วค่ะ ดิฉันวิ่งไม่ไหวแล้ว ทราบมันเจ็บเหลือเกิน ไปนั่งที่โคนต้นไม้โน้นไม่ดีกว่าหรือคะ ?

หลวงเทพ ไปนั่งพักกันดีกว่า นี่มันถึงเวลาเต็มที นาฬิกาเท่าไรคุณไกรสร ?

ไกรสร อีกห้าวินาทีครับ

หลวงเทพ ห้าวินาที เราจะถูกปล่อยเกาะอีกห้าวินาที

ไกรสร อย่างพูดให้ใจเสียกับคุณหลวง

หลวงเทพ ก็ เกือบเรือมันก็จะระเบิด แล้วเราก็จะต้องกลายเป็นโรบินสันครุโซแน่ ๆ

ไกรสร ก็ถ้ามันไม่ระเบิดเล่าครับ ?

หลวงเทพ มันก็ไปนะสิคุณ ถ้ามันเอาล่ะ ถึงแล้ว นั่งพักกันก่อน สิบเจ็ดนาฬิกาพอดีที่เดียว... เออ
ตรงนี้เป็นดี

กัปตัน 7/7/ นี่มันควรวางระเบิดแล้ว

ไกรสร บางทีนาฬิกาเราอาจเร็วไปก็ได้

หลวงเทพ หรือนาฬิกา มันคงช้าไปก็ได้

สมัย ให้ดิฉันนั่งหลังต้นไม้ดีกว่าค่ะ ไม่อยากดู ดิฉันไม่อยากดู

หลวงเทพ นี่ คุณไกรสร โอ้เกาะนี้มีมันเล็กนิดเดียว ทำท่าจะไม่มีอะไรกินเสียแล้วซี

ไกรสร ข้างมันก่อนเถอะคุณหลวง เรื่องกินนี่ เคี้ยวนี้เอาไอ้เรื่องระเบิดนี่ก่อน

หลวงเทพ ก็ มันกำลังจะเอาเรื่องอยู่แล้วนี่นา เอ๊ะ, นี่มันเลยสิบเจ็ดนาฬิกามาแล้ว

สมัย นั่นสิคะ ไม่เห็นระเบิดสักที

ไกรสร เอ.. จำแม่นมันต้มเราเสียก็ไม่รู้ มันคงจะหลอกให้เราตกใจ เพื่อให้เสียเวลาก็ได้ เอ๊ะ ?

นั่นนาบ่อนกลาสิของคุณแม่อะไรคิดมั่วมาด้วย นี่ยังงัย นั่งอยู่บนก้อนหินโน้นนั่นะ

กัปตัน อ้อ หนีเป็นผมครับ ผมให้เอาหนีเป็นผมมาด้วย ไม่แน่ใจว่าเราจะต้องเจออะไรบนเกาะนี้บ้าง

ไกรสร กัปตันผมรอบคอบดี มีกะสุนมากไหม

กัปตัน ก็หลายร้อยนัดครับ ใส่ไว้ในหีบพร้อม (ร้องตะโกน) อ้น, ลือไปนั่งอยู่ท่าไม้คนเดียว เอา
หีบปืนมา...

(เลียงระเบิดกังตุมใหญ่ :๑)

(เสียงตำราวดะดุกเรือเอะอะ แล้ววิ่งไปดู)

(ไกรสรวิ่งออกไป)

กัปตัน คริบ นายอนแกตายเพื่อเรา ถ้าแกไม่เอาหีบเป็นข้ามา เรือก็จมแล้ว ผมเอาหีบเป็นไว้ใต้อู๋ใน
เคบินผม ผมเคี้ยว กราบขวาคงไปทั้งกราบแน